

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2008. gada 24. septembrī*

Lieta T-45/06

Reliance Industries Ltd, Mumbaja (Indija), ko pārstāv I. Makvejs [*I. MacVay*], S. Ahmeds [*S. Ahmed*], *solicitors*, R. Tomsons [*R. Thompson*], QC, un K. Bils [*K. Beal*], *barrister*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv Dž. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

un

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv N. Kāns [*N. Khan*] un P. Stankanelli [*P. Stancanelli*], pārstāvji,

atbildētājas,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību atcelt:

- Komisijas 2005. gada 1. decembra Paziņojumu par termiņa beigu pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz kompensācijas pasākumiem, kas piemērojami polietilēntereftalāta ievadumiem, kuru izcelsme cita starpā ir Indijā (OV C 304, 4. lpp.),

- Komisijas 2005. gada 1. decembra Paziņojumu par termiņa beigu pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro konkrēta Indijas, Indonēzijas, Korejas Republikas, Malaizijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta importam, un par daļēja starpposma pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro konkrēta Korejas Republikas un Taivānas izcelsmes polietilēntereftalāta importam (OV C 304, 9. lpp.),

- Padomes 2000. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 2603/2000, ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts par dažu Indijas, Malaizijas un Taizemes izcelsmes polietilēna tereftalātu importu, un izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz dažu Indonēzijas, Korejas Republikas un Taivānas izcelsmes polietilēna tereftalātu importu (OV L 301, 1. lpp.), Padomes 2000. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 2604/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš uzlikts par dažu tādu polietilēntereftalāta veidu importu, kuru izcelsme ir Indijā, Indonēzijā, Malaizijā, Korejas Republikā, Taivānā un Taizemē (OV L 301, 21. lpp.), un Komisijas 2000. gada 29. novembra Lēmumu 2000/745/EK, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsīdiju procedūrām attiecībā uz Indijas, Indonēzijas, Malaizijas, Korejas Republikas, Taivānas un Taizemes izcelsmes noteiktu veidu polietilēna tereftalātu (*PET*) importu (OV L 301, 88. lpp.), daļā, kurā šie akti prasītājam varētu tikt piemēroti pēc 2005. gada 1. decembra,

- pakārtoti — Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), 11. panta 2. punktu un Padomes 1997. gada 6. oktobra Regulas (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 288, 1. lpp.), 18. panta 1. punktu.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja M. E. Martinša Ribeiru [*M. E. Martins Ribeiro*] (referente),
tiesneši N. Vāls [*N. Wahl*] un A. Dītrihs [*A. Dittrich*],

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2007. gada 13. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

Pasaules Tirdzniecības organizācijas antidempinga un antisubsīdiju nolīgumi

¹ Līguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu (OV L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā — “antidempinga līgums”), kas ietverts

Līguma par Pasauls Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu 1.A pielikumā, 11. panta 3. punktā ir paredzēts:

“Jebkuras galīgās antidempinga nodevas iekasēšana tiek izbeigta ne vēlāk kā piecus gadus pēc tās uzlikšanas [...], ja vien institūcijas nenolemj, veicot pārskatīšanu, kas uzsākta pirms šī datuma pēc savas iniciatīvas, vai pēc pienācīgi pamatota lūguma, kas iesniegts iekšzemes ražošanas nozares vārdā pietiekoši savlaicīgi pirms šī datuma, ka nodevas iekasēšanas izbeigšana varētu novest pie dempinga vai kaitējuma turpināšanās vai atkārtotības. Nodeva paliek spēkā tikmēr, kamēr noskaidrojas šādas pārbaudes rezultāti.”

- 2 Tāpat 1994. gada Vienošanās par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem, kas arī ir ietverta Līguma par PTO izveidošanu 1.A pielikumā (OV L 336, 156. lpp.; turpmāk tekstā — “antisubsīdiju vienošanās”), 21. panta 3. punktā ir paredzēts:

“Jebkura fiksētā kompensācijas nodeva jāatceļ ne vēlāk kā piecus gadus pēc tās uzlikšanas [...], ja vien valsts iestādes pirms tam pēc pašu iniciatīvas vai pēc iekšzemes ražošanas vai tās vārdā savlaicīgi iesniegta pamatota lūguma uzsāktajā pārskatā pamatotā termiņā nenosaka, ka kompensācijas nodevas izbeigšana, iespējams, varētu novest pie subsīdēšanas un kaitējuma turpinājuma vai atkārtotības. Kompensācijas nodeva var palikt spēkā, kamēr tiek gaidīts pārskata [pārskatīšanas] rezultāts.”

Antidempinga pamatregula

- 3 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “antidempinga pamatregula”), 8. panta 1. punktā, tā redakcijā, kas ir piemērojama pamata prāvas faktiem, ir noteikts:

“Izmeklēšanu var pārtraukt, neuzliekot pagaidu vai galīgās nodevas, ja eksportētāji dod brīvprātīgu, pieņemamu solījumu, ka tie pārskatīs cenas vai pārtrauks eksportēt uz minēto reģionu preces par dempinga cenām, un Komisija pēc konsultācijām ir apmierināta ar dempinga kaitīgās ietekmes likvidēšanu. [..]”

- 4 Antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktā ir paredzēts:

“Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtšanās. Šādu termiņa beigu pārskatu sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, vai viņu vārdā iesniegta pieprasījuma, un pasākums paliek spēkā, kamēr nav zināmi šāda pārskata rezultāti.

Termiņa beigu pārskatu sāk, ja pieprasījums satur pietiekamus pierādījumus tam, ka pasākumu beigas varētu novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtšanās [..].

[..]

Paziņojumu par gaidāmajām termiņa beigām savlaicīgi publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* pasākumu piemērošanas termiņa pēdējā gadā, kā noteikts šajā daļā. Pēc tam ražotājiem Kopienā ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām ir tiesības iesniegt pārskata pieprasījumu saskaņā ar otro apakšpunktu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko izbeigšanu, ievērojot šo punktu.”

- 5 Saskaņā ar antidempinga pamatregulas 11. panta 6. punktu “pārskatus, ko veic, ievērojot šo pantu, uzsāk Komisija pēc konsultēšanās ar Konsultatīvo komiteju”.

- 6 Antidempinga pamatregulas preambulas 18. apsvērumā ir secināts, ka “ir jānodrošina [antidempinga] pasākumu izbeigšana pēc pieciem gadiem, ja vien pārbaude neliecina, ka tie būtu jāturpina”.

Antisubsīdiju pamatregula

- 7 Padomes 1997. gada 6. oktobra Regulas (EK) Nr. 2026/97 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 288, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “antisubsīdiju pamatregula”), 13. panta 1. punktā ir noteikts:

termiņa beigām sāk pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, ko iesnieguši Kopienas ražotāji vai kas iesniegts viņu vārdā, un pasākums paliek spēkā līdz šādas pārskatīšanas pabeigšanai.

2. Pārskatīšanu pirms termiņa beigām sāk, ja pieprasījumā ir ietverti pietiekami pierādījumi, ka pēc pasākumu beigšanās subsidēšana un kaitējums varētu turpināties vai atkārtoties. [..]

[..]

4. Paziņojumu par gaidāmo pasākumu beigšanos publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* piemērotā laikā pasākumu piemērošanas laika pēdējā gadā, kā noteikts šajā pantā. Pēc tam Kopienas ražotājiem ir tiesības ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms piecu gadu termiņa beigām iesniegt pieprasījumu par pārskatīšanu saskaņā ar 2. punktu. Publicē arī paziņojumu par pasākumu faktisko beigu termiņu saskaņā ar šo pantu.”

9 Atbilstoši antisubsīdiju pamatregulas 22. panta 2. punktam “pārskatīšanu saskaņā ar 18. [..] pantu sāk Komisija pēc konsultēšanās ar Padomdevēju komiteju”.

10 Antisubsīdiju pamatregulas preambulas 22. apsvērumā ir secināts, ka ir “jāparedz, ka [antisubsīdiju] pasākumu termiņš beidzas pēc pieciem gadiem, ja vien otrreizējā izskatīšanā netiek noteikts, ka tie jā saglabā”.

Prāvas priekšvēsture

- 11 Prasītāja — *Reliance Industries Ltd* — ir Indijā reģistrēta sabiedrība, kas cita starpā ražo polietilēna tereftalātu (*PET*).
- 12 2000. gada 27. novembrī Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 2603/2000, ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts par dažu Indijas, Malaizijas un Taizemes izcelsmes polietilēna tereftalātu importu, un izbeidz antisubsidēšanas procedūru attiecībā uz dažu Indonēzijas, Korejas Republikas un Taivānas izcelsmes polietilēna tereftalātu importu (OV L 301, 1. lpp.).
- 13 2000. gada 27. novembrī Padome pieņēma arī Regulu (EK) Nr. 2604/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš uzlikts par dažu tādu polietilēntereftalāta veidu importu, kuru izcelsme ir Indijā, Indonēzijā, Malaizijā, Korejas Republikā, Taivānā un Taizemē (OV L 301, 21. lpp.).
- 14 Procedūras, kas notika pirms Regulas Nr. 2603/2000 un Regulas Nr. 2604/2000 pieņemšanas, laikā prasītāja apsoliņa Komisijai pārskatīt savas cenas saskaņā ar antidempinga pamatregulas 8. panta 1. punktu un antisubsidiju pamatregulas 13. panta 1. punktu. Turklāt tā piekrita, ka tās saistībām ir “piemērojami antidempinga pamatregulas 11. [panta] [2. punkta] [..] un antisubsidiju pamatregulas 18. [panta] 1. un 2. punkta noteikumi”.

- 15 2000. gada 29. novembrī Komisija pieņēma Lēmumu 2000/745/EK, ar ko pieņem saistības, kuras piedāvātas saistībā ar antidempinga un antisubsidiju procedūrām attiecībā uz Indijas, Indonēzijas, Malaizijas, Korejas Republikas, Taivānas un Taizemes izcelsmes noteiktu veidu polietilēna tereftalātu (*PET*) importu (OV L 301, 88. lpp.).
- 16 Regula Nr. 2603/2000 un Regula Nr. 2604/2000, kā arī Lēmums 2000/745 tika publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* 2000. gada 30. novembrī. Atbilstoši Regulas Nr. 2603/2000 6. pantam, Regulas Nr. 2604/2000 4. pantam un Lēmuma 2000/745 2. pantam šie akti stājās spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas, proti, 2000. gada 1. decembrī.
- 17 2005. gada 2. martā Komisija atbilstoši antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktam un antisubsidiju pamatregulas 18. panta 4. punktam *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par dažu antidempinga un kompensācijas pasākumu termiņa izbeigšanos (OV C 52, 2. lpp.). Paziņojums cita starpā attiecās uz Regulu Nr. 2603/2000 un Regulu Nr. 2604/2000, kā arī Lēmumu 2000/745. Komisija šajā paziņojumā atgādināja, ka, izņemot gadījumu, ja tiek veikta pārskatīšana, šo pasākumu piemērošanas termiņš beigsies 2005. gada 1. decembrī. Pārskatīšanas lūgumi Komisijai bija jāiesniedz vismaz trīs mēnešus pirms attiecīgo pasākumu piemērošanas termiņa beigām.
- 18 Pārskatīšanas lūgumu noteiktu *PET* veidu Kopienas kopējā ražošanas apjoma būtiskas daļas, šajā gadījumā 90 %, ražotāju vārdā *Polyethylene Terephthalate (PET) Committee of Plastics Europe* iesniedza 2005. gada 30. augustā.

19 2005. gada 1. decembrī Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja, pirmkārt, Paziņojumu par termiņa beigu pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz kompensācijas pasākumiem, kas piemērojami polietilēntereftalāta ievadumiem, kuru izcelsme cita starpā ir Indijā (OV C 304, 4. lpp.), un, otrkārt, Paziņojumu par termiņa beigu pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro konkrēta Indijas, Indonēzijas, Korejas Republikas, Malaizijas, Taivānas un Taizemes izcelsmes polietilēntereftalāta importam, un par daļēja starpposma pārskatīšanas sākšanu attiecībā uz antidempinga pasākumiem, kurus piemēro konkrēta Korejas Republikas un Taivānas izcelsmes polietilēntereftalāta importam (OV C 304, 9. lpp.) (turpmāk tekstā, aplūkojot kopsakarā, — “apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi”). Apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi attiecās uz Regulu Nr. 2603/2000 un Regulu Nr. 2604/2000, kā arī Lēmumu 2000/745.

20 Ar 2006. gada 31. janvāra vēstuli prasītāja Komisijai darīja zināmas savas bažas attiecībā uz datumu, kurā pārskatīšanas paziņojumi ir tikuši publicēti, formulējot šādi:

“Saskaņā ar PTO tiesisko regulējumu [...] antidempinga pasākumu un kompensācijas pasākumu termiņš beidzas, vēlākais, piecus gadus no dienas, kurā tas ir noteikts, ja vien tas nav pagarināts pēc pārskatīšanas uzsākšanas pirms minēto pasākumu termiņa beigām. Nozīmīgās Kopienas tiesību normas ir jāinterpretē atbilstoši PTO tiesiskajam regulējumam. Tomēr Eiropas Savienība pārskatīšanas procedūru, kas ir saistīta ar *PET* antidempinga pasākumu un kompensācijas pasākumu termiņa beigām, vēlas uzsākt minēto pasākumu termiņa pēdējā dienā (proti, 2005. gada 1. decembrī), nevis pirms šī datuma (proti, vēlākais, 2005. gada 30. novembrī), kā to prasa PTO tiesiskais regulējums, kā rezultātā, iespējams, tiek pagarināts attiecīgo regulu spēkā esamības laikposms, pārsniedzot to, kas ir atļauts ar PTO tiesisko regulējumu.”

21 Ar 2006. gada 3. februāra vēstuli Komisija atbildēja, ka attiecīgā pārskatīšana ir veikta, “pilnībā ievērojot [antidempinga pamatregulas] 11. panta 2. punktu un [antisubsīdiiju pamatregulas] 18. pantu”.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2006. gada 13. februārī, prasītāja cēla šo prasību.
- 23 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa nolēma uzsākt mutvārdu procesu. Nav ticis veikts neviens pasākums saistībā ar Tiesas Reglamenta 64. pantā paredzētajiem procesa organizatoriskajiem pasākumiem.
- 24 Ar 2007. gada 15. novembra vēstuli prasītāja Pirmās instances tiesai iesniedza PTO Apelāciju institūcijas 2007. gada 12. aprīļa ziņojumu par antidempinga pasākumu termiņa pagarināšanas pārskatīšanu, kas attiecās uz Argentīnas izcelsmes cauruļveida izstrādājumiem naftas laukiem (WT/DS268/AB/RW). Šis dokuments tika pievienots lietas materiāliem un nosūtīts Padomei un Komisijai.
- 25 Pirmās instances tiesa 2007. gada 13. decembra sēdē uzklusija lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus un atbildes uz uzdotajiem jautājumiem.
- 26 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus;

- ja Pirmās instances tiesa uzskata par vajadzīgu vai atbilstošu, atcelt Regulu, Nr. 2603/2000, Regulu Nr. 2604/2000 un Lēmumu 2000/745 daļā, kurā tie ir piemērojami prasītājam pēc 2005. gada 1. decembra;

- vienīgi gadījumā un tikai tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa pretēji prasītājas argumentiem uzskatītu, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos pareizi, nozīme atšķiras no antidempinga līguma 11. panta 3. punkta un/vai antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punkta nozīmes, atcelt minētos pamatregulu noteikumus;

- piespriest Padomei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Padomes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par nepieņemamu tiktāl, ciktāl šī prasība ir celta pret Padomi;

- noraidīt iebildi par antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta prettiesiskumu, ko prasītāja ir izvirzījusi pakārtoti, kā arī lūgumu atcelt šos aktus;

- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- prasību noraidīt;

- piespriest prasītājam atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

Par prasījumu daļas, kura attiecas uz apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu, pieņemamību tiktāl, ciktāl tā ir vēsta pret Padomi

Lietas dalībnieku argumenti

29 Padome un Komisija neiebilst, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi EKL 230. panta izpratnē ir apstrīdami. Tomēr, tā kā apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi esot akti, kurus ir pieņēmusi Komisija, tās apgalvo, ka prasība ir nepieņemama daļā, kura ir vēsta pret Padomi.

30 Tiesas sēdē Padome norādīja arī, ka tā 2007. gada 22. februārī ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 192/2007, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu dažu Indijas, Indonēzijas, Malaizijas, Korejas Republikas, Taizemes un Taivānas izcelsmes polietilēntereftalātu importam pēc pārskatīšanas sakarā ar pasākumu termiņa beigšanos un daļējas starpposma pārskatīšanas saskaņā ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. un 3. punktu (OV L 59, 1. lpp.), un Regulu (EK) Nr. 193/2007, ar ko piemēro galīgo kompensācijas maksājumu Indijas izcelsmes polietilēntereftalāta (*PET*) importam pēc pārskatīšanas sakarā ar pasākumu termiņa beigšanos saskaņā ar antisubsīdiju pamatregulas 18. pantu (OV L 59, 34. lpp.). Prasītāja esot zaudējusi interesi lūgt

apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu, jo tā par minētajām regulām, kas pa šo laiku esot kļuvušas galīgas neesot cēlusi prasību atcelt aktu.

- 31 Prasītāja apgalvo, ka tai ir tiesības celt prasību kā apstrīdēto aktu adresātei vai arī kā tirgus dalībnieci, kuru šie akti skar tieši un individuāli (Pirmās instances tiesas 2002. gada 28. februāra spriedums lietā T-598/97 *BSC Footwear Supplies u.c./Padome, Recueil*, II-1155. lpp., 45. punkts).
- 32 Attiecībā uz interešu celt prasību iespējamo zaudēšanu prasītāja apgalvo, ka Padome šajā sakarā iebildi par nepieņemamību ir izvirzījusi tikai tiesas sēdē, un apgalvo, ka tā katrā ziņā saglabā tiesības prasīt atcelt apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Par prasītājas interesi celt prasību

- 33 Ir jāatgādina, ka tiesību celt prasību neesamība ir absolūts šķērslis tiesas procesam, kuru Kopienų tiesa var izskatīt pēc pašas iniciatīvas (skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. septembra spriedumu lietā T-310/00 *MCI/Komisija*, Krājums, II-3253. lpp., 45. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 34 Tāpat ir jāatgādina arī, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība atcelt tiesību aktu, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šī persona ir ieinteresēta apstrīdētā akta atcelšanā (skat. iepriekš 33. punktā minēto spriedumu lietā *MCI/Komisija*, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 35 Prasītāja interesei celt prasību, ņemot vērā prasības priekšmetu, ir jāpastāv prasības celšanas brīdī, pretējā gadījumā šāda prasība ir nepieņemama. Šim strīda priekšmetam — tāpat kā interesei celt prasību — ir jāturpina pastāvēt līdz tiesas nolēmuma pasludināšanai, pretējā gadījumā lieta ir jāizbeidz; proti, prasības rezultātam ir jāvar būt labvēligam lietas dalībniekam, kas cēlis šo prasību (Tiesas 2007. gada 7. jūnija spriedums lietā C-362/05 P *Wunenburger*/Komisija, Krājums, I-4333. lpp., 42. punkts; šajā sakarā skat. arī Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. oktobra rīkojumu lietā T-28/02 *First Data* u.c./Komisija, Krājums, II-4119. lpp., 35.–38. punkts).
- 36 Ja prasītāja interese celt prasību zūd procesa laikā, Pirmās instances tiesas nolēmums par lietas būtību nevarētu viņam radīt nekādu labumu (iepriekš 35. punktā minētais spriedums lietā *Wunenburger*/Komisija, 43. punkts).
- 37 Šajā gadījumā ir jānorāda, pirmkārt, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi attiecas uz pasākumiem, kuri ir noteikti ar Regulu Nr. 2603/2000, Regulu Nr. 2604/2000 un Lēmumu 2000/745, un, otrkārt, ka prasītāja ir minētajos aktos norādīto preču ražotāja un eksportētāja. Apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu pieņemšanas rezultātā atbilstoši antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktam un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktam pārskatāmie pasākumi, kas ietekmē prasītājas veikto eksportu, ir atstāti spēkā līdz to lēmuma pieņemšanai, lai arī šādai pārskatīšanai neesot, to piemērošanas termiņš būtu beidzies piecus gadus pēc to ieviešanas.
- 38 No tā izriet, ka prasītājai laikā, kad tā cēla savu prasību, bija interese celt prasību, jo apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi bija tai nelabvēlīgi (šajā sakarā skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā *Wunenburger*/Komisija, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Turklāt ir jāpārbauda, vai Regula Nr. 192/2007 un Regula Nr. 193/2007, ar kurām tika noslēgta pārskatīšana un kuras prasītāja nav apstrīdējusi EKL 230. panta piektajā daļā

paredzētajā termiņā, ir izraisījušas to, ka zudusi prasītājas interese lūgt apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu.

40 Šajā sakarā, pirmkārt, jākonstatē, ka strīdam ir saglabājies tā priekšmets, jo apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi ar Regulu Nr. 192/2007 un Regulu Nr. 193/2007 formāli nav atcelti (šajā sakarā skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā *Wunenburger/Komisija*, 48. punkts).

41 Otrkārt, ir jākonstatē, ka ar apstrīdētajiem pārskatīšanas paziņojumiem radītās juridiskās sekas nav izbeigtas ar Regulas Nr. 192/2007 un Regulas Nr. 193/2007 pieņemšanu. Tāpēc ir jāatgādina, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi tika saglabāti spēkā līdz ar Regulu Nr. 2603/2000 un Regulu Nr. 2604/2000, kā arī Lēmumu 2000/745 ieviesto pasākumu pārskatīšanas termiņa beigām. Tomēr apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu autonomās juridiskās sekas līdz brīdim, kad 2007. gada 28. februārī stājās spēkā Regula Nr. 192/2007 un Regula Nr. 193/2007, neietekmē jaunie antidempinga un kompensējošie pasākumi, kas ieviesti ar šīm regulām (šajā sakarā skat. Tiesas 2005. gada 10. maija spriedumu lietā *C-400/99 Itālija/Komisija, Krājums, I-3657. lpp., 17. punkts*).

42 Šādos apstākļos apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšana varētu radīt prasītājam labvēlīgas juridiskas sekas, ja Pirmās instances tiesa konstatētu iespējamu prettiesiskumu, kas varētu pamatot iespējamo prasību sakarā ar atbildību (šajā sakarā skat. Tiesas 1998. gada 31. marta spriedumu apvienotajās lietās *C-68/94 un C-30/95 Francija u.c./Komisija, Recueil, I-1375. lpp., 74. punkts*).

43 Treškārt, prasītāja saglabā arī interesi lūgt atcelt apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus, lai nepieļautu, ka nākotnē atkārtojas iespējamais šo aktu prettiesiskums (šajā sakarā skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā *Wunenburger/Komisija*,

50. punkts un tajā minētā judikatūra; Pirmās instances tiesas 1995. gada 14. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-480/93 un T-483/93 *Antillean Rice Mills u.c./Komisija, Recueil*, II-2305. lpp., 60. punkts). Šajā sakarā ir arī jānorāda, ka apgalvotais prettiesiskums var atkārtoties nākotnē neatkarīgi no apstākļiem, pamatojoties uz kuriem, prasītāja ir cēlusi prasību, jo tas attiecas uz Komisijas pieļauto tiesību kļūdu, interpretējot antidempinga pamatregulas un antisubsīdiju pamatregulas noteikumus, ņemot vērā attiecīgos PTO nolīgumu noteikumus (šajā sakarā skat. iepriekš 35. punktā minēto spriedumu lietā *Wunenburger/Komisija*, 52. punkts).

- 44 No iepriekš minētā izriet, ka prasītājam ir saglabājusies interese lūgt atcelt apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus.

— Par prasītājas tiesībām celt prasību

- 45 Tā kā prasītāja nav apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu adresāte atbilstoši EKL 230. panta ceturtajai daļai, ir jāpārbauda, vai šie akti to skar tieši un individuāli.

- 46 Pirmkārt, ir jāsecina, ka šie akti EKL 230. panta ceturtais daļas izpratnē skar prasītāju individuāli. Faktiski apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi tieši ietekmē prasītājas tiesisko situāciju, nepieļaujot nekādu rīcības brīvību valsts iestādēm, kuras ir atbildīgas par to ieviešanu (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 26. septembra spriedumu lietā T-80/97 *Starway/Padome, Recueil*, II-3099. lpp., 61. punkts).

47 Otrkārt, šie akti minētās normas izpratnē skar prasītāju arī individuāli, jo Regulā Nr. 2603/2000, Regulā Nr. 2604/2000 un Lēmumā 2000/745, kas ir apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu priekšmets, tā ir minēta kā ražotājs un eksportētājs uzņēmums, kurš administratīvā procesa laikā ir uzņēmies saistības, kuras vēlāk Komisija ir apstiprinājusi (šajā sakarā skat. iepriekš 31. punktā minēto spriedumu lietā *BSC Footwear Supplies u.c./Padome*, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 No tā izriet, ka prasītājam ir tiesības celt prasību EKL 230. panta ceturtnās daļas izpratnē.

49 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja var prasīt atcelt apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus.

— Par tās prasījumu daļas pieņemamību, kura ir vēsta pret Padomi

50 Ir jāsecina, ka, tā kā atbilstoši antidempinga pamatregulas 11. panta 6. punktam un antisubsīdiiju pamatregulas 22. panta 2. punktam apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus ir pieņēmusi Komisija, šī prasība daļā, kura attiecas uz šo pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu, ir pieņemama tikai tiktāl, ciktāl tā ir vēsta pret minēto iestādi [Komisiju] (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2001. gada 22. februāra rīkojumu lietā T-209/00 *Lamberts/Ombuds* un Parlaments, *Recueil*, II-765. lpp., 13.–19. punkts).

- 51 No tā izriet, ka prasība, kas attiecas uz apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu, tiktāl, ciktāl tā ir vērsta pret Padomi, nav pieņemama.

Par prasības pieņemamību daļā, kurā tā ir vērsta uz Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000, Lēmuma 2000/745, kā arī antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta atcelšanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 52 Padome un Komisija norāda, ka prasība nav pieņemama tiktāl, ciktāl ar to tiek prasīta Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000 un Lēmuma 2000/745, kā arī antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta atcelšana. Faktiski tā esot celta pēc EKL 230. panta piektajā daļā paredzētā termiņa beigām. Turklāt EKL 230. panta ceturtais daļas izpratnē antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkts un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkts prasītāju neskarot individuāli.
- 53 Prasītāja vispirms norāda, ka Regulas Nr. 2603/2000 un Regulas Nr. 2604/2000 piemērošanas termiņam esot bijis jābeidzas 2005. gada 1. decembrī. Apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi esot pagarinājuši attiecīgo regulu spēkā esamības laiku tādējādi, ka prasītājam bija jāapstrīd arī minēto regulu atstāšana spēkā (pēc analogijas skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-253/02 *Ayadi/Padome*, Krājums, II-2139. lpp., 77. punkts, un spriedumu lietā T-49/04 *Hassan/Padome un Komisija*, Krājumā nav publicēts, 53.–59. punkts). Tātad prasītājas mērķis

nav Regulas Nr. 2603/2000 un Regulas Nr. 2604/2000 kā tādu atcelšana, bet gan to atcelšana tikai tiktāl, ciktāl šīs regulas rada sekas attiecībā uz prasītāju pēc 2005. gada 1. decembra. Tātad prasību nevarēja celt pirms apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu publicēšanas.

54 Turklāt prasītāja atgādina, ka tai ir tiesības celt prasību kā apstrīdēto aktu adresātei vai kā tirgus dalībnieci, kuru visi vai katrs no šiem aktiem skar tieši un individuāli (iepriekš 31. punktā minētais spriedums lietā *BSC Footwear Supplies u.c./Padome*, 45. punkts).

55 Visbeidzot, tiktāl, ciktāl prasība attiecas uz noteiktu antidempinga pamatregulas un antisubsīdiju pamatregulas noteikumu atcelšanu, prasītāja uzsver, ka tā šo prasījumu daļu ir izteikusi tikai pakārtoti, gadījumam, ja tās pamata pirmās divas daļas tiktu noraidītas.

Pirmās instances tiesas vērtējums

56 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai prasības atcelt aktu termiņš ir absolūts un to nevar izmantot indivīdi un tiesneši, jo tas ir ieviests, lai nodrošinātu tiesisko situāciju skaidrību un drošību un izvairītos no jebkāda veida diskriminācijas un patvaļīgas rīcības tiesu darbā (Tiesas 1997. gada 23. janvāra spriedums lietā *C-246/95 Coen, Recueil*, I-403. lpp., 21. punkts; Pirmās instances tiesas 1997. gada 18. septembra spriedums

apvienotajās lietās T-121/96 un T-151/96 *Mutual Aid Administration Services/* Komisija, *Recueil*, II-1355. lpp., 38. un 39. punkts).

- 57 Atbilstoši EKL 230. panta piektajai daļai prasītāja varēja prasību atcelt tiesību aktu iesniegt divu mēnešu laikā, šo termiņu saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 102. panta 2. punktu pagarinot par fiksētu desmit dienu termiņu. Tā kā visi akti, uz kuriem attiecas šis prasījumu daļas, ir publicēti *Oficiālajā Vēstnesī*, saskaņā ar minētā reglamenta 102. panta 1. punktu prasības celšanai paredzēto termiņu sāk skaitīt četrpadsmit dienas pēc attiecīgo aktu publikācijas.
- 58 Ņemot vērā attiecīgo aktu publikācijas dienu (skat. iepriekš 3., 7. un 16. punktu), prasība, kas ir celta 2006. gada 13. februārī, ir acīmredzami novēlota un tārad nepieņemama daļā, kurā tā ir vērsta uz Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000 un Lēmuma 2000/745, kā arī antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta atcelšanu.
- 59 Prasītāja nevar atsaukties uz iepriekš 53. punktā minētajā spriedumā lietā *Hassan/* Padome un Komisija norādīto argumentu. Pretēji šīs lietas apstākļiem Komisija lietā, kurā pasludināts iepriekš 53. punktā minētais spriedums lietā *Hassan/Padome* un Komisija, pamatojoties uz īpašu pilnvarojumu, grozīja Padomes regulu. Pirmās instances tiesa minētajā lietā nosprieda, ka prasība, kas par Komisijas regulu celta EKL 230. panta piektajā daļā paredzētajā termiņā, bija pieņemama arī tajā daļā, kura bija vērsta uz Padomes regulas atcelšanu nevis tās sākotnējā redakcijā, jo šāda prasība būtu bijusi novēlota, bet gan tās redakcijā, kura izrietēja no Komisijas regulas (iepriekš 53. punktā minētais spriedums lietā *Hassan/Padome* un Komisija, 56. punkts). Šajā gadījumā tomēr apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi negrozīja nedz Regulu

Nr. 2603/2000 un Regulu Nr. 2604/2000 vai Lēmumu 2000/745, nedz arī antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktu vai antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktu.

60 Nav nozīmes arī atsaucei uz iepriekš 53. punktā minēto spriedumu lietā *Ayadi/Padome*. Šajā lietā prasītājs prasīja daļēji atcelt Padomes 2002. gada 27. maija Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, *Al-Qaida* tiklu un *Taliban*, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas *Taliban* līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.). Pirmās instances tiesa pārbaudīja, kādos apstākļos Regula Nr. 881/2002, ar kuru tiek turpināta aktīvu iesaldēšana, kas jau ir paredzēta Regulā Nr. 467/2001, ir tikai neapstrīdams apstiprinošs akts vai arī “jauns” akts, kuru varētu apstrīdēt prasītājs, kas atbilstošā termiņā nav cēlis prasību pret Regulu Nr. 467/2001 (iepriekš 53. punktā minētais spriedums lietā *Ayadi/Padome*, 70. un 71. punkts). Pirmās instances tiesa, kad tā bija konstatējusi, ka šis akts noteiktā veidā izmainījis prasītāja juridisko stāvokli, atzina pret Regulu Nr. 881/2002 vērsto prasību par pieņemamu. Faktiski cita starpā ar Regulu Nr. 881/2002 prasītāja fondī palika iesaldēti, lai arī, ja šī akta nebūtu, ar Regulu Nr. 467/2001 noteiktie pasākumi būtu zaudējuši spēku (iepriekš 53. punktā minētais spriedums lietā *Ayadi/Padome*, 77. punkts). Līdz ar to no iepriekš 53. punktā minētā sprieduma lietā *Ayadi/Padome* var secināt, ka šajā lietā celtā prasība ir atzīstama par pieņemamu daļā, kura ir vēsta uz apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu, ar kuriem tiek atstāti spēkā ar Regulu Nr. 2603/2000, Regulu Nr. 2604/2000 un Lēmumu 2000/745 ieviestie pasākumi. Tomēr šis spriedums nevar pamatot apgalvojumu, saskaņā ar kuru aktu, ar kuru tiek atstāti spēkā ar agrākiem aktiem, šajā gadījumā Regulu Nr. 2603/2000, Regulu Nr. 2604/2000 un Lēmumu 2000/745, ieviesti pasākumi, pieņemšana atjauno termiņu prasības celšanai pret šiem pēdējiem minētajiem aktiem, kas kļuvuši galīgi, sakarā ar to, ka EKL 230. panta piektajā daļā paredzētajā termiņā nav celta prasība.

61 No iepriekš minētā izriet, ka prasība ir pieņemama tikai daļā, kura ir vēsta uz apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu un kura ir vēsta pret Komisiju.

Par iebildi par prettiesiskumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 62 Prasītāja savā replikā apgalvo, ka prasījumu daļu, kura ir vērsta uz Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000, Lēmuma 2000/745, kā arī antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta atcelšanu, tā būtu varējusi formulēt arī kā lūgumu atzīt šos pasākumus par prettiesiskiem EKL 241. panta izpratnē.
- 63 Savā atbildē uz repliku Komisija apgalvo, ka iebilde par prettiesiskumu EKL 241. panta izpratnē, kas pirmo reizi tikusi izvirzīta replikā, ir noraidāma kā nepieņemama atbilstoši Reglamenta 48. panta 2. punktam. Prasības pieteikumus var pamatot tikai ar EKL 230. pantu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 64 Ir jānorāda, ka prasītāja savā prasības pieteikumā nav skaidri izvirzījusi iebildi par prettiesiskumu. Tomēr tiktāl, ciktāl iebilde par prettiesiskumu, kas ir izteikta replikā, attiecas uz antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta tiesiskumu, ir jāuzskata, ka tā ir vienīgā prasības pieteikumā izvirzītā pamata trešās daļas papildināšana, ar kuru cita starpā tiek apstrīdēts šo normu tiesiskums (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 18. novembra spriedumu lietā T-176/01 *Ferriere Nord*/Komisija, Krājums, II-3931. lpp., 136. punkts).

- 65 Turpretī prasības pieteikumā nav ietverts neviens arguments attiecībā uz Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000 un Lēmuma 2000/745 tiesiskumu. Šādos apstākļos iebilde par prettiesiskumu tiktāl, ciktāl tā attiecas uz minēto aktu tiesiskumu, nevar tikt uzskatīta par jau prasības pieteikumā izvirzīta argumenta papildinājumu. Turklāt minētā iebilde par prettiesiskumu nebalstās ne uz vienu faktisko vai tiesību apstākli, kas būtu izvirzīts procesa gaitā Reglamenta 48. panta 2. punkta izpratnē (Pirmās instances tiesas 2005. gada 27. septembra spriedums apvienotajās lietās T-134/03 un T-135/03 *Common Market Fertilizers*/Komisija, Krājums, II-3923. lpp., 51. punkts).
- 66 No iepriekš minētā izriet, ka iebilde par prettiesiskumu ir nepieņemama tikai daļā, kura attiecas uz antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiiju pamatregulas 18. panta 1. punkta tiesiskumu.

Par [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasību ievērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 67 Komisija apgalvo, ka prasības pieteikums nav skaidrs un neatbilst [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam. Faktiski prasītājas apgalvojums, ar kuru tā pilnībā pamato prasības pieteikumu, proti, faktu, ka PTO nolīgumos esot prasīts, lai pārskatīšana saistībā ar termiņa beigām tiktu uzsākta, vēlākais, vienu dienu pirms piecu gadu termiņa beigām, neesot pierādīts ne ar vienu paskaidrojumu. Turklāt minētais apgalvojums attiecas tikai uz iespējamo apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu prettiesiskumu. Prasības pieteikumā neesot ietverts neviens arguments saistībā ar Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000 un Lēmuma 2000/745 tiesiskumu.

68 Šajā sakarā prasītāja atbild, ka argumenti, kurus tā ir izklāstījusi prasības pieteikumā, ir pietiekami skaidri, lai ļautu Padomei un Komisijai aizstāvēties un Pirmās instances tiesai veikt tiesiskuma pārbaudi (Pirmās instances tiesas 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands u.c./Komisija*, Krājums, II-315. lpp.).

Pirmās instances tiesas vērtējums

69 Ņemot vērā iepriekš 61. punktā konstatēto, apgalvojums saistībā ar prasības pieteikuma skaidrības neesamību ir jāpārbauda tikai tiktāl, ciktāl prasības pieteikums ir vērst uz apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu.

70 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas atbilstoši šo pašu statūtu 53. panta pirmajai daļai un [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktam ir piemērojama procesam Pirmās instances tiesā, prasības pieteikumā cita starpā jāietver strīda priekšmets, prasījumi un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem. Šiem elementiem ir jābūt pietiekami skaidriem un precīziem, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Pirmās instances tiesa varētu lemt par prasību, ja iespējams, bez papildu informācijas iesniegšanas. Lai nodrošinātu tiesisko drošību un labu pārvaldību un lai prasības pieteikums būtu pieņemams, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem prasība pamatota, vismaz kopsavilkuma veidā, kas ir sagatavots saskaņotā un saprotamā veidā, ir jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (iepriekš 68. punktā minētais spriedums lietā *Chiquita Brands u.c./Komisija*, 64. punkts; skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 8. marta rīkojumu lietā T-238/99 *Service station Veger/Komisija*, Krājumā nav publicēts, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 71 Šajā lietā prasības pieteikums atbilst iepriekš minētajām prasībām. Faktiski tajā pietiekami skaidri identificēts prāvas priekšmets, prasījumi un prasījumu izklāstā izvirzītie pamati. Izņemot apgalvojumus saistībā ar Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000 un Lēmuma 2000/745 prettiesiskumu, kuru nepilnības rezultātā iebilde par prettiesiskumu ir daļēji nepieņemama (skat. iepriekš 69. punktu), prasības pieteikumā turklāt ietverti pamata faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem prasītāja balstās, lai pierādītu, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi ir prettiesiski.
- 72 Tādējādi Komisijas ar [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 44. pantu pamatotais apgalvojums par nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

- 73 Prasītājas vienīgais izvirzītais pamats attiecas uz Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000 un Lēmuma 2000/745 pārskatīšanas novēlotu uzsākšanu. Pamatā ietvertas trīs daļas. Pirmā daļa ir saistīta ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos atbilstoši attiecīgajiem antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumiem, pārkāpumu. Otrā daļa attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu. Trešā daļa, kas ir izvirzīta pakārtoti, ir saistīta ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta prettiesiskumu.

Par [pamata] pirmo daļu, kura ir saistīta ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgos antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumus, pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

⁷⁴ Prasītāja, kad tā bija norādījusi, ka Kopienų kompetence ir jāīsteno, ievērojot starptautiskās tiesības (Tiesas 1992. gada 24. novembra spriedums lietā C-286/90 *Poulsen un Diva Navigation, Recueil*, I-6019. lpp., 9. punkts, un 1993. gada 24. novembra spriedums lietā C-405/92 *Mondiet, Recueil*, I-6133. lpp., 12. punkts; ģenerālvokāta Ležē [*Léger*] secinājumi lietā, kurā taisīts Tiesas 1998. gada 14. jūlija spriedums C-341/95 *Bettati, Recueil*, I-4355., I-4358. lpp., 33. punkts), atgādina, ka no iepriekš minētā sprieduma lietā *Bettati* 20. punkta izriet, ka Kopienų tiesību akti tiktāl, ciktāl iespējams, ir jāinterpretē, ņemot vērā starptautiskās tiesības, it īpaši tad, ja to normas ir tieši vērstas uz Kopienų noslēgtas starptautiskās vienošanās piemērošanu. Pēc prasītājas domām, runa ir par tā saukto “*Bettati*” pienākumu. Kopienų noslēgto starptautisko nolīgumu pārākums pār atvasināto Kopienų tiesību normām liek šīs normas interpretēt pēc iespējas saskaņā ar šiem nolīgumiem (1996. gada 10. septembra spriedums lietā C-61/94 Komisija/Vācija, *Recueil*, I-3989. lpp., 52. punkts).

⁷⁵ Pēc prasītājas domām, no tā izriet, ka antidempinga un antisubsīdiju pamatregulas noteikumi ir jāinterpretē saskaņā ar antidempinga un antisubsīdiju nolīgumiem. Turklāt Pirmās instances tiesa esot skaidri atzinusi, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkts esot jāinterpretē, ņemot vērā antidempinga līguma 11. panta 3. punktu (Pirmās instances tiesas 2001. gada 20. jūnija spriedums lietā T-188/99 *Euroalliances/Komisija, Recueil*, II-1757. lpp., 44. punkts; skat. arī Pirmās instances tiesas 2000. gada 27. janvāra spriedumu lietā T-256/97 *BEUC/Komisija, Recueil*, II-101. lpp., 66. un 67. punkts).

76 Šajā lietā antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktā un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktā nav precizēts galīgais datums, kurā ir jāuzsāk antidempinga un kompensācijas pasākumu pārskatīšana. Tomēr, tā kā pamatregulu mērķis skaidri esot transponēt PTO nolīgumus Kopienų tiesībās (Tiesas 2003. gada 9. janvāra spriedums lietā C-76/00 P *Petrotub* un *Republica/Padome*, *Recueil*, I-79. lpp., 53.–57. punkts), būtu jāuzskata, ka attiecīgajiem pamatregulu noteikumiem ir tāda pati nozīme kā attiecīgajiem antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumiem.

77 Tomēr no antidempinga līguma 11. panta 3. punkta un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punkta izrietot, ka ikviena pasākumu termiņa beigu pārskatīšana būtu jāuzsāk pirms piecu gadu laikposma pēc antidempinga vai kompensācijas nodevu ieviešanas beigām. Šajā gadījumā pārskatīšana būtu bijusi jāuzsāk, vēlākais, 2005. gada 30. novembrī. Turklāt atbilstoši antidempinga līguma 12. panta 3. punktam un antisubsīdiju vienošanās 22. panta 7. punktam ikviens lēmums uzsākt pārskatīšanu būtu jāpavēsta publiskā paziņojumā. Ņemot vērā faktu, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi ir publicēti 2005. gada 1. decembrī, tie netika publicēti, kā tas paredzēts antidempinga un antisubsīdiju nolīgumos, pirms pasākumu, uz kuriem paziņojumi attiecas, termiņa beigām. Pēc prasītājas domām, no tā izriet, ka ar apstrīdētajiem pārskatīšanas paziņojumiem esot pārkāpts antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkts un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkts, interpretējot tos, ņemot vērā antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu. Nodevu un saistību, uz kurām attiecas Regula Nr. 2603/2000, Regula Nr. 2604/2000 un Lēmums 2000/745, termiņš esot beidzies 2005. gada 1. decembrī.

78 Replikā prasītāja norāda, pirmkārt, pamatojoties cita starpā uz Tiesas judikatūru un PTO Strīdu izšķiršanas struktūras un Apelāciju institūcijas ziņojumiem, ka vārdu salikuma “pirms šī datuma” nozīme ir jānosaka, aplūkojot tā vispārējo kontekstu, tā nozīmi ierastajā valodas lietojumā un kopsakarā ar 1994. gada antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noslēgšanas datumu.

79 Antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noslēgšanas laikā un pēc tam publicētās dažādās vārdnīcās esot apstiprināts, ka vārda “datums” atbilstošā un pirmā nozīme laikposmā, kas sācies 1994. gadā un turpinās vēl šobrīd, ir kalendārais datums.

80 Tāpat šo nostāju apstiprinot pārējās autentiskās versijas (proti, franču un spāņu valodas versijas), kuras esot jāņem vērā, interpretējot PTO nolīgumus (Tiesas 2001. gada 13. septembra spriedums lietā *C-89/99 Schieving-Nijstad* u.c., *Recueil*, I-5851. lpp.). Šajās pārējās versijās esot minēti vārdi “date” un “fecha”, kuri, ņemot vērā šo vārdu nozīmi, kas izklāstīta franču un spāņu valodas vārdnīcās, drīzāk norāda uz kalendāro datumu, nevis īpašu brīdi laikā.

81 Sava argumenta, saskaņā ar kuru vārds “datums” antidempinga līguma 11. panta 3. punktā un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktā ir saprotams kā kalendārais datums, pamatojumam prasītāja norāda uz *Court of Appeal (England & Wales)* (Apelācijas tiesa (Anglija un Velsa), Apvienotā Karaliste) spriedumu lietā *Trow* pret *Ind Coope* ([1967] 2 *All England Law Reports* 900).

82 Turklāt Komisija pati savā 2005. gada 2. marta paziņojumā, ka drīzumā beigsies ar Regulu Nr. 2603/2000, Regulu Nr. 2604/2000 un Lēmumu 2000/745 noteikto pasākumu termiņš, aicināja ražotājus rakstveidā iesniegt pārskatīšanas lūgumus, “sākot no šī paziņojuma publicēšanas datuma un vēlākais trīs mēnešus pirms datuma, kas norādīts turpmāk attēlotajā tabulā”. Šajā paziņojumā precizētais datums drīzāk esot bijis 2005. gada 1. decembris, nevis kāds īpašs 2005. gada 1. decembra brīdis.

83

Vārda “datums” izmantošana, lai apzīmētu drīzāk kalendāro datumu, nekā kādu īpašu punktu vai brīdi laikā, atbilstot arī Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulai (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 1. lpp.), un it īpaši tās 4. panta 2. un 3. punktam un tās 5. panta 2. punktam. Vispārēji vārds “datums” Kopienu tiesībās tiek uzskatīts par atsauci uz kalendāro datumu, nevis kādu īpašu brīdi kalendārās dienas laikā (Tiesas 1973. gada 22. novembra spriedums lietā 139/73 *Münch*, *Recueil*, 1287. lpp., 10. punkts; 1994. gada 28. septembra spriedums lietā C-200/91 *Coloroll Pension Trustees*, *Recueil*, I-4389. lpp., 48. un 59. punkts, un 2002. gada 18. jūnija spriedums lietā C-398/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-5643. lpp.; Pirmās instances tiesas 2001. gada 19. janvāra rīkojums lietā T-126/00 *Confindustria u.c./Komisija*, *Recueil*, II-85. lpp., 12. un 14. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 7. februāra spriedums lietā T-187/94 *Rudolph/Padome un Komisija*, *Recueil*, II-367. lpp., 65. punkts). Ja kāds akts vēl var tikt pieņemts “kādā” īpašā kalendārājā datumā, nozīmīgajā tiesiskā regulējuma noteikumā tiek izmantots vārdu salikums “pirms [...] vai vēlākais”, lai gan vārds “pirms [...]” paredz obligātu minētā akta izpildi pirms iepriekšējās kalendārās dienas beigām (skat. EKL 102. panta 2. punktu, 116. panta 1.–3. punktu un 121. panta 3. un 4. punktu; skat. arī Tiesas 2006. gada 1. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-442/03 P un C-471/03 P *P & O European Ferries (Vizcaya)* un *Diputación Foral de Vizcaya/Komisija*, Krājums, I-4845. lpp., 28. punkts).

84

Otrkārt, prasītāja uzsver, ka tās vārda “datums” interpretācija atbilst antidempinga līguma 11. panta 3. punkta un antisubsīdiiju vienošanās 21. panta 3. punkta likumdošanas kontekstam, ar ko paredzēta īpaša atkāpe no vispārējas normas, saskaņā ar kuru attiecīgo pasākumu termiņš beidzas pēc maksimālā piecu gadu laikposma. Faktiski Kopiena, interpretējot atkāpes no pašas pieņemtām normām, vienmēr ir izmantojusi sašaurinātu pieeju. Prasītājas veiktā interpretācija arī atbilstot šo attiecīgo nolīgumu noteikumu priekšmetam un mērķim. Pārskatīšanas uzsākšanas termiņa beigās iedarbība esot tāda, ka tādējādi tiek pagarināta tirdzniecības aizsardzības pasākumu tiesiskā iedarbība, kuras termiņš, neuzsākot pārskatīšanu, būtu beidzies piecus gadus pēc šo pasākumu ieviešanas. Prasītāja norāda, ka tās vārdu salikuma “pirms šī datuma” interpretācija veicinot tiesisko drošību un labu pārvaldību, lai importētāji pirms termiņa beigu datuma, kas paredzēts attiecībā uz antidempinga vai kompensācijas pasākumiem, zinātu, ka pasākumi patiešām paliek spēkā, un spētu pielāgot savu turpmāko rīcību. Nemot vērā Komisijas uzskatu, uzsākšanas paziņojumu publicēšana 2005. gada 1. decembrī pulksten 23.59 būtu pietiekama, lai informētu tirgus dalībniekus, ka ar nodevu apliekamās preces, kas dažas minūtes vēlāk nonāk valsts muitā, nākamajā dienā joprojām būs apliekamas ar antidempinga nodevu, lai gan attiecībā uz šīm precēm bija sagaidāms, ka antidempinga pasākumu termiņš beigsies, beidzoties piecu gadu laikposmam. Antidempinga un antisubsīdiiju nolīgumu mērķis ir

novērst sajukumu un nedrošību, ko radītu šāda situācija, izvirzot prasību, lai uzsākšanas paziņojumi tiktu publicēti vismaz pirms datuma, kurā būtu jābeidzas nozīmīgo antidempinga pasākumu termiņam.

85 Treškārt, prasītāja tiesas sēdē paskaidroja, ka tās antidempinga līguma 11. panta 3. punkta un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punkta interpretāciju esot apstiprinājusi pati PTO Apelāciju institūcija 2007. gada 12. aprīļa ziņojumā par antidempinga pasākumu piemērošanas termiņa pagarināšanas pārskatīšanu, kas attiecās uz Argentīnas izcelsmes cauruļveida izstrādājumiem naftas laukiem (WT/DS268/AB/RW). Šajā sakarā tā atsauca uz minētā ziņojuma 163. punktu, kurā paredzēts:

“11. panta 3. [punkts] paredz, ka antidempinga nodeva ir *jāatceļ* “piecus gadus [...], sākot no datuma, kurā tā ir uzlikta”, *ja vien* netiek noteikts, “ka, iespējams, ja nodeva tiks atcelta, turpināsies vai radīsies dempings un kaitējums”. Saskaņā ar Apelācijas institūcijas domām šis noteikums tāad darbojas kā “imperatīva norma, kas ir papildināta ar izņēmumu” [zemsvītras piezīme Apelāciju institūcijas ziņojumā par pārskatīšanas pārtraukšanu attiecībā uz rūdītu tēraudu, kas ir apstrādāts pret koroziju, 104. punkts]. Ir vēl arī papildu pienākums, saskaņā ar kuru pārskatīšana saistībā ar termiņa beigām ir *jāveic* iestādei, kas veic izmeklēšanu pēc pašas iniciatīvas vai, pamatojoties uz lūgumu, ko iesniegusi valsts ražošanas nozare “pirms šī datuma”, proti, pirms antidempinga nodevas uzlikšanas piektās gadadienas.”

86 Komisija apgalvo, ka no antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu, neizriet, ka pārskatīšana saistībā ar antidempinga vai kompensācijas

pasākumu termiņa beigām ir jāveic, vēlākais, attiecīgo pasākumu piemērošanas termiņa beigu priekšvakarā. Šie noteikumi prasa vienīgi, lai pārskatīšana tiktu uzsākta pirms ierastā pasākumu, kas ir pārskatīšanas priekšmets, piemērošanas laikposma pēdējās dienas pusnakts.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Ievada apsvērumi

⁸⁷ No pastāvīgās judikatūras izriet, ka, ņemot vērā to raksturu un ekonomiju, PTO nolīgumi principā nav ietverti to normu vidū, atbilstoši kurām Kopienų tiesas pārbauda Kopienų iestāžu tiesību aktu tiesiskumu saskaņā ar EKL 230. panta pirmo daļu (Tiesas 1999. gada 23. novembra spriedums lietā C-149/96 Portugāle/Padome, *Recueil*, I-8395. lpp., 47. punkts, un iepriekš 76. punktā minētais spriedums lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 53. punkts).

⁸⁸ Tomēr gadījumā, ja Kopiena ir gribējusi izpildīt konkrētu pienākumu, ko tā uzņēmusies PTO ietvaros, vai gadījumā, ja Kopienų tiesību akts tieši atsauca uz konkrētām PTO līgumu normām, Tiesai ir jāpārbauda attiecīgā Kopienų tiesību akta tiesiskums, ņemot vērā PTO noteikumus (iepriekš 87. punktā minētais Tiesas spriedums lietā Portugāle/Padome, 49. punkts, iepriekš 76. punktā minētais spriedums lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 54. punkts, un 2007. gada 27. septembra spriedums lietā C-351/04 *Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 30. punkts).

89 Šajā sakarā no antidempinga pamatregulas preambulas (piektais apsvērumš) un antisubsīdiju pamatregulas preambulas (sestais un septītais apsvērumš) izriet, ka minēto regulu mērķis cita starpā ir pēc iespējas pilnīgāk transponēt Kopienas tiesībās jaunās un detalizētās normas, kas ir ietvertas antidempinga un antisubsīdiju nolīgumos, kuru vidū ir it īpaši tās, kas ir saistītas ar antidempinga un kompensācijas pasākumu ilgumu un pārskatīšanu, un tas tā ir, lai nodrošinātu minēto normu atbilstošu piemērošanu un transponēšanu (šajā sakarā skat. iepriekš 76. punktā minēto spriedumu lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 55. punkts, un iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *BEUC*/Komisija, 66. punkts).

90 Līdz ar to Kopiena ir pieņēmusi antidempinga un antisubsīdiju pamatregulas, lai izpildītu starptautiskos pienākumus, kas izriet no antidempinga un antisubsīdiju nolīgumiem. Tāpat ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktu tā ir vēlējusies izpildīt īpašos pienākumus, kuri ietverti antidempinga līguma 11. panta 3. punktā, un ar antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktu tā ir vēlējusies izpildīt īpašos pienākumus, kuri ietverti antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktā (šajā sakarā skat. iepriekš 76. punktā minēto spriedumu lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 56. punkts).

91 No tā izriet, ka iepriekš minētie antidempinga un antisubsīdiju pamatregulas noteikumi ir jāinterpretē, pēc iespējas ņemot vērā attiecīgos antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumus (šajā sakarā skat. iepriekš 74. punktā minēto spriedumu lietā *Bettati*, 20. punkts, un iepriekš 76. punktā minēto spriedumu lietā *Petrotub* un *Republica*/Padome, 57. punkts; iepriekš 75. punktā minētos Pirmās instances tiesas spriedumus lietā *BEUC*/Komisija, 67. punkts, un lietā *Euroalliances*/Komisija, 44. punkts, un 2004. gada 28. oktobra spriedumu lietā T-35/01 *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, Krājums, II-3663. lpp., 138. punkts).

— Par antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta interpretāciju, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu

92 Šīs pamata daļas ietvaros prasītāja apgalvo, ka no antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu, izriet, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi esot pieņemti novēloti.

93 Šajā sakarā ir jākonstatē, pirmkārt, ka antidempinga un antisubsīdiju pamatregulās nav ietverts neviens noteikums, kas skaidri precizētu pēdējo brīdi, kad ir jāuzsāk pārskatīšana saistībā ar antidempinga vai kompensācijas pasākumu termiņa beigām. Tomēr no antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmās daļas un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta ekonomijas nepārprotami izriet, ka šāda pārskatīšana ir jāuzsāk, vēlākais, pirms pasākuma, uz kuru tā attiecas, termiņa beigām.

94 Faktiski, no vienas puses, antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmajā daļā un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktā paredzēts, ka antidempinga vai kompensācijas pasākuma termiņš beidzas “piecus gadus pēc tā ieviešanas [...], ja vien pārskatīšanā netiek noteikts, ka pasākuma beigšanās var novest pie” dempinga vai subsidēšanas un kaitējuma “turpināšanās vai atkārtotības”, un, no otras puses, šajos noteikumos precizēts, ka pasākumi paliek spēkā līdz pārskatīšanas pabeigšanai. Turklāt antidempinga pamatregulas preambulas 18. apsvērumā un antisubsīdiju pamatregulas preambulas 22. apsvērumā paskaidrots, ka antidempinga un antisubsīdiju pasākumu termiņš beidzas pēc pieciem gadiem, “ja vien otrreizējā izskatīšanā [pārskatīšanā] netiek noteikts, ka tie jāsauglabā”. Saskaņā ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmo daļu un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktu pārskatīšana tāad

attiecas uz “spēkā esošiem” pasākumiem, kas šajā gadījumā ir “saglabāti”, un tas obligāti prasa šādas pārskatīšanas uzsākšanu pirms minēto pasākumu termiņa beigām.

- 95 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmās daļas un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta interpretācija, ņemot vērā attiecīgos antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumus, prasa, lai pārskatīšana saistībā ar antidempinga vai kompensācijas pasākumu termiņa beigām tiktu uzsākta, kā to apgalvo prasītāja, vēlākais, dienu pirms pasākumu, uz kuriem attiecas pārskatīšana, termiņa beigām.
- 96 Ir jāatgādina, ka antidempinga līguma 11. panta 3. punktā un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktā paredzēts, ka ikviena galīgā antidempinga vai kompensācijas nodeva “tiek izbeigta ne vēlāk kā piecus gadus pēc tās uzlikšanas [..], ja vien institūcijas nenolemj, veicot pārskatīšanu, kas uzsākta pirms šī datuma [..]”, ka ir iespējams, ka nodevas iekasēšanas izbeigšana varētu izraisīt dempinga vai subsīdijas un kaitējuma turpināšanos vai atkārtāšanos. Šajos pašos noteikumos precizēts, ka “nodeva paliek spēkā tikmēr, kamēr noskaidrojas šādas pārbaudes [pārskatīšanas] rezultāti”.
- 97 Pirmkārt, lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka pasākumu, uz kuriem attiecas apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi, pārskatīšanas neesamības gadījumā termiņam ir jābeidzas 2005. gada 1. decembra pusnaktī. Pēc prasītājas domām, pārskatīšana šajā gadījumā būtu bijusi jāuzsāk “pirms šī datuma” un tāpat, vēlākais, 2005. gada 30. novembrī.
- 98 Ir jāsecina, ka antidempinga līguma 11. panta 3. punktā un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktā norādīts tikai termiņš, kādā pārskatīšana ir “jāuzsāk”. Tajos nav ietverts neviens pienākums attiecībā uz pārskatīšanas paziņojuma publicēšanu. Tomēr, ja kāds Komisijas pasākums ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* noteiktā dienā, var uzskatīt, ka pats pasākums ir ticis pieņemts, vēlākais, publikācijas dienas

priekšvakarā. Tā kā šajā gadījumā apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu publikācija ir notikusi 2005. gada 1. decembrī, Komisija lēmumu veikt pārskatīšanu obligāti ir pieņēmusi, vēlākais, 2005. gada 30. novembrī un tātad katrā ziņā antidempinga līguma 11. panta 3. punktā un antisubsīdiiju vienošanās 21. panta 3. punktā paredzētajā termiņā.

⁹⁹ Otrkārt, pieņemot, ka pārskatīšanas uzsākšanas datums saskaņā ar antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiiju vienošanās 21. panta 3. punktu būtu pārskatīšanas paziņojuma publicēšanas datums, ir jāpārbauda, vai prasītājas veiktā iepriekš minēto noteikumu interpretācija, saskaņā ar kuru pārskatīšana būtu jāuzsāk, vēlākais, dienu pirms pasākumu, uz kuriem tā attiecas, termiņa beigām, patiešām ir pamatota ar minēto nolīgumu noteikumiem (šajā sakarā skat. iepriekš 75. punktā minēto spriedumu lietā *BEUC/Komisija*, 68. punkts).

¹⁰⁰ Šajā sakarā ir jāatgādina, ka starptautisko tiesību līgums, kā, piemēram, antidempinga un antisubsīdiiju nolīgumi, atbilstoši 1969. gada 23. maija Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām 31. panta 1. punktam “tulkojams [interpretējams] godprātīgi saskaņā ar parasto nozīmi, kāda piešķirama līguma noteikumiem kopumā, un atbilstoši tā objektam [priekšmetam] un mērķim”.

¹⁰¹ Šī interpretācijas norma atbilst tai, kuru piemēro Kopienų tiesa, ja tai ir jāveic Kopienų tiesību normas interpretācija. Kā Tiesa vairākkārt ir nospriedusi, lai interpretētu Kopienų tiesību normas, ir jāņem vērā gan to teksts, gan arī to konteksts un mērķi (Tiesas 1984. gada 21. februāra spriedums lietā 337/82 *Kniepf-Melde, Recueil*, 1051. lpp., 10. punkts; 1995. gada 17. oktobra spriedums lietā C-83/94 *Leifer u.c., Recueil*, I-3231. lpp., 22. punkts, un 1996. gada 30. jūlija spriedums lietā C-84/95 *Bosphorus, Recueil*, I-3953. lpp., 11. punkts).

- 102 Vispirms ir jāsecina, ka vārdam “datums”, kā tas izriet no vārdnīcām, uz kurām savā replikā atsaucas prasītāja, ir vairākas nozīmes, kuru vidū ir tādas nozīmes kā “mēneša diena” (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993), kā arī “brīdis, kurā kaut kam ir jānotiek” (*New Shorter Oxford Dictionary*, 1993). Vārda “datums” literārā nozīme tātad obligāti neattiecas uz kalendāro dienu, šis vārds var tikt izmantots arī, lai norādītu precīzu brīdi laikā.
- 103 Turklāt attiecībā uz kontekstu, kurā ietilpst antidempinga līguma 11. panta 3. punkts un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punkts, un šo normu izvirzītais mērķis, vispirms ir jāatgādina, ka Līgumā par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu, kas pastāvēja pirms antidempinga līguma un kas Kapienu vārdā ir apstiprināts ar Padomes 1979. gada 10. decembra Lēmumu 80/271/EEK par daudzpusēju līgumu noslēgšanu 1973.–1979. gada tirdzniecības sarunu rezultātā (OV 1980, L 71, 1. lpp.), nav paredzēts noteikts antidempinga pasākumu piemērošanas laikposms. Tā 9. pantā ir tikai noteikts, ka “antidempinga pasākumi ir spēkā tikai tik ilgi un cik tas ir vajadzīgs, lai neitralizētu dempingu, kas ir radījis kaitējumu”. Līguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI, XVI un XXIII panta interpretāciju un piemērošanu, kas Kapienu vārdā ir apstiprināts ar Lēmumu 80/271, 4. panta 9. punktā ietverts līdzīgs noteikums attiecībā uz kompensācijas nodevām.
- 104 Antidempinga līguma 11. panta 3. punkta un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punkta mērķis ir paredzēt attiecīgo nodevu automātisku atcelšanu piecus gadus pēc to ieviešanas, ja vien nav uzsākta to pārskatīšana. Faktiski, kā to savos procesuālajos rakstos pareizi apgalvo Komisija, klauzula, kas paredz iespēju atstāt spēkā pastāvošās nodevas pēc pārskatīšanas saistībā ar antidempinga un kompensācijas pasākumu termiņa, kas ietverts antidempinga līguma 11. panta 3. punktā un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktā, beigām uzsākšanas, tika ieviesta Urugvajes sarunu kārtas laikā, lai kompensētu tā sauktās “automātiskās dzēšanas” klauzulas, kas atbilst antidempinga un kompensācijas pasākumu termiņa automātiskām beigām piecus gadus pēc to ieviešanas, paredzēšanu.

- 105 Šajā kontekstā un, ņemot vērā antidempinga līguma 11. panta 3. punkta un antisubsīdiiju vienošanās 21. panta 3. punkta mērķi, ir svarīgi, lai pārskatīšana tiktu uzsākta, vēlākais, pirms antidempinga un kompensācijas pasākumu termiņa automātiskām beigām. Lai arī šajos noteikumos paredzēts galīgais termiņš pārskatīšanas uzsākšanai, tajos ietverta atsauce uz attiecīgo nodevu termiņa beigu brīdi. Nodevām, uz kurām attiecas pārskatīšana, faktiski vēl ir jābūt spēkā pārskatīšanas uzsākšanas brīdī.
- 106 No tā izriet, ka vārdu salikums “pirms šī datuma”, kas ir ietverts antidempinga līguma 11. panta 3. punktā un antisubsīdiiju vienošanās 21. panta 3. punktā, nevar tikt interpretēts tādējādi, ka ar to līgumslēdzējam pusēm paredzēts pienākums uzsākt attiecīgo antidempinga vai kompensācijas pasākumu pārskatīšanu, vēlākais, dienu pirms minēto pasākumu termiņa beigām. Gluži pretēji, ņemot vērā iepriekš 102.–105. punktā konstatēto, vienas līgumslēdzējas puses tiesiskais regulējums, kas ļauj uzsākt pārskatīšanu līdz pat pēdējam pasākumu, uz kuriem tā attiecas, spēkā esamības brīdīm, ir jāuzskata par antidempinga līguma 11. panta 3. punktam un antisubsīdiiju vienošanās 21. panta 3. punktam atbilstošu.
- 107 Arguments, kuru prasītāja secina no PTO Apelāciju institūcijas 2007. gada 12. aprīļa ziņojuma par antidempinga pasākumu termiņa pagarināšanas pārskatīšanu, kas attiecās uz Argentīnas izcelsmes cauruļveida izstrādājumiem naftas laukiem (WT/DS268/AB/RW), nav pieņemams.
- 108 Pirmkārt, iepriekš minētais ziņojums neattiecās uz antidempinga līguma 11. panta 3. punktā ietvertā vārdu salikuma “pirms šī datuma” interpretāciju. Faktiski atbilstoši minētā ziņojuma 160. punktam izvirzītais jautājums attiecās uz “iespējamā dempinga noteikšanu, lai varētu īstenot [Strīdu izšķiršanas organizācijas] ieteikumus un lēmumus”.

- 109 Otrkārt, lai gan 163. punktā *obiter dictum* ir atgādināts, ka pārskatīšana ir jāuzsāk “pirms šī datuma, proti, pirms antidempinga nodevas ieviešanas piektās gadadienas”, ir jānorāda, ka minētais izvilks ir tikai cita Apelāciju institūcijas ziņojuma punkta parafrāze, uz kuru ir atsauce zemsvītras piezīmē, proti, Apelāciju institūcijas 2004. gada 9. janvāra ziņojuma par antidempinga nodevu, kas piemērojamas Japānas izcelsmes oglekļa tērauda loksneš, kas ir apstrādātas pret koroziju, termiņa pagarināšanas pārskatīšanu 104. punkts (WT/DS244/AB/R), kurā ir norādīts, ka “pārskatīšana ir jāuzsāk pirms piecu gadu laikposma, kas seko nodevas ieviešanas datumam, beigām”. Tātad šajā punktā nekādi nav apstiprināts, ka pārskatīšana ir jāuzsāk, vēlākais, dienu pirms spēkā esošo pasākumu termiņa beigām. Atsaucoties uz vajadzību uzsākt pārskatīšanu pirms piecu gadu laikposma, kas seko nodevas ieviešanas datumam, beigām, turpretī tiek apstiprināts, ka līgumslēdzējas tiesiskais regulējums, kas ļauj pārskatīšanu uzsākt līdz pat pēdējam pasākumu, uz kuriem tā attiecas, spēkā esamības brīdim, ir jāuzskata par antidempinga līguma 11. panta 3. punktam un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktam atbilstošu.
- 110 No iepriekš minētā izriet, ka pārskatīšana, kas ir uzsākta pirms ierastā pasākumu piemērošanas laikposma pēdējās dienas pusnaktis, ir jāuzskata par antidempinga līguma 11. panta 3. punktam un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktam atbilstošu.
- 111 Ņemot vērā faktu, ka ir skaidrs, ka šajā gadījumā antidempinga un kompensācijas nodevu, kas ir pārskatīšanas priekšmets, ja nebūtu šīs pārskatīšanas, termiņš beigtos 2005. gada 1. decembra pusnaktī, ir jāuzskata, ka pārskatīšana, par kuru ieinteresētās lietas dalībnieces ir tikušas informētas, publicējot apstrīdētos pārskatīšanas paziņojumus *Oficiālajā Vēstnesī* 2005. gada 1. decembrī, ir uzsākta termiņā, kas pārskatīšanas uzsākšanai ir paredzēts antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmajā daļā un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktā, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu.

- 112 Šo secinājumu nevar atcelt prasītājas arguments, ka ar tiesisko drošību un labu pārvaldību saistītu iemeslu dēļ pārskatīšana būtu jāuzsāk, vēlākais, dienu pirms attiecīgo pasākumu termiņa beigām.
- 113 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās drošības princips ir Kopienų tiesību pamatprincips, kas it īpaši prasa, lai tiesību akti būtu skaidri un precīzi, lai personas varētu nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un attiecīgi rīkoties (1996. gada 13. februāra spriedums lietā C-143/93 *Van Es Douane Agenten, Recueil*, I-431. lpp., 27. punkts, un 2005. gada 14. aprīļa spriedums lietā C-110/03 Beļģija/Komisija, Krājums, I-2801. lpp., 30. punkts).
- 114 Tomēr no iepriekš minētās analīzes izriet, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmajā daļā un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktā, pat ja šīs normas tiek interpretētas, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu, skaidri un precīzi paredzēts, ka antidempinga un kompensācijas nodevu pārskatīšana ir jāuzsāk pirms šo nodevu termiņa beigām.
- 115 Turklāt prasītāja neizvirza nevienu konkrētu faktu, kas pamatotu tās apgalvojumu, ka tiesiskās drošības principa ievērošana prasa, ka pārskatīšanas paziņojuma publicēšanai ir jānotiek, vēlākais, dienu pirms pasākumu, uz kuriem attiecas minētā pārskatīšana, termiņa beigām. Tā nav arī nedz pierādījusi, nedz apgalvojusi, ka ir veikusi eksporta darījumus uz Kopienų 2005. gada 30. novembrī, jo tā pēc iepazīšanās ar attiecīgās dienas *Oficiālo Vēstnesi* ir uzskatījusi, ka pasākumu, kas ir pārskatīšanas priekšmets, termiņš beigsies 2005. gada 1. decembra pusnaktī.
- 116 Tātad ir jānoraida arguments, kas attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu.

- 117 Visbeidzot, attiecībā uz argumentu, kas saistīts ar labas pārvaldības principa pārkāpumu, ir jāuzskata, ka, ja Kopienu iestādei ir noteikts termiņš, lai papildinātu noteiktu aktu, tā nepārkāpj labas pārvaldības principu, ja tā rikojas tikai pēdējā tai paredzētā termiņa dienā.
- 118 Šajā gadījumā apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi ir publicēti pēdējā antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta pirmajā daļā un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktā, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu, paredzētā termiņa dienā (skat. iepriekš 110. un 111. punktu). Tātad Komisijai nevar pārvest labas pārvaldības principa pārkāpumu.
- 119 No iepriekš minētā izriet, ka pirmā pamata pirmā daļa nav pamatota.

Par [pamata] otro daļu, kura attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 120 Prasītāja atgādina, ka tiesiskās drošības princips, ja Kopienu tiesiskajā regulējumā paredzēti tādi pienākumi privātpersonām, kas ir formulēti neskaidri, prasa, lai katra neskaidrība tiktu atrisināta par labu privātpersonai (Tiesas 1981. gada 9. jūlija spriedums lietā 169/80 *Gondrand, Recueil*, 1931. lpp., 17. punkts; 1989. gada

22. februāra spriedums apvienotajās lietās 92/87 un 93/87 Komisija/Francija un Apvienotā Karaliste, *Recueil*, 405. lpp., 22. punkts, un iepriekš 113. punktā minētais spriedums lietā *Van Es Douane Agenten*, 27. punkts). Šī imperatīvā tiesiskās drošības prasība esot īpaši stingri jāievēro tāda akta gadījumā, kas var radīt finansiālas sekas, lai ļautu ieinteresētajām personām precīzi zināt pienākumu apmēru, kas tām ir noteikts ar šo aktu (skat. Pirmās instances tiesas 1997. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-115/94 *Opel Austria*/Padome, *Recueil*, II-39. lpp., 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

¹²¹ Prasītāja uzskata, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkts un antisubsīdiiju pamatregulas 18. panta 1. punkts, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgos antidempinga un antisubsīdiiju nolīgumu noteikumus, nav pārprotami. Tomēr, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka attiecīgie antidempinga un antisubsīdiiju pamatregulu noteikumi ir pārprotami vai neskaidri, pēc prasītājas domām, tai atbilstoši vispārējam tiesiskās drošības principam būtu jānovērš šī pārprotamība vai neskaidrības, dodot priekšroku tādai interpretācijai, kas ir par labu prasītājam, no tām, kuras varētu tikt identificētas (šajā sakarā skat. iepriekš 76. punktā minēto Tiesas spriedumu lietā *Petrotub* un *Republica*, 56.–60. punkts, un 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā C-78/01 *BGL*, *Recueil*, I-9543. lpp., 71. un 72. punkts).

¹²² Pēc prasītājas domām, no tā izriet, ka galīgais datums pārskatīšanas uzsākšanai šajā gadījumā bija 2005. gada 30. novembris. Apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi, kas tika publicēti 2005. gada 1. decembrī, tātad esot prettiesiski.

¹²³ Komisija atbild, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktā un antisubsīdiiju pamatregulas 18. panta 1. punktā nav nekādu neskaidrību, kas varētu tikt izvirzītas par labu prasītājam.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 124 No iepriekš attiecībā uz pamata pirmo daļu veiktās analīzes izriet, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktā un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punktā skaidri norādīts, ka antidempinga un kompensācijas nodevu pārskatīšana var tikt uzsākta līdz šo nodevu termiņa beigu brīdim. Tas tā ir arī tad, ja šie noteikumi tiek interpretēti, ņemot vērā antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu.
- 125 Šādos apstākļos arī [pamata] otrā daļa nevar tikt pieņemta.

Par [pamata] trešo daļu, kura attiecas uz antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta prettiesiskumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 126 Prasītāja atsauca uz Tiesas 1991. gada 7. maija spriedumu lietā C-69/89 *Nakajima/Padome* (*Recueil*, I-2069. lpp.), no kura izrietot, ka Kopienas tiesa pārbauda antidempinga un antisubsīdiju pamatregulu tiesiskumu, ņemot vērā antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumus, jo Kopiena, pieņemot antidempinga un antisubsīdiju pamatregulas, ir vēlējusies īstenot īpašu pienākumu, ko tā ir uzņēmusies

PTO ietvaros (iepriekš 76. punktā minētais Tiesas spriedums lietā *Petrotub un Republica*/Padome, 53.–57. punkts; 2005. gada 1. marta spriedums lietā *C-377/02 Van Parys*, Krājums, I-1465. lpp., 39. un 40. punkts, un iepriekš 91. punktā minētais spriedums lietā *Shanghai Teraoka Electronic*/Padome, 138. punkts). Šajā sakarā prasītāja savos procesuālajos rakstos norāda uz tā dēvēto “Nakajima” pienākumu.

127 Prasītāja uzskata, ka no antidempinga un antisubsīdiju nolīgumiem izriet, ka ikviena antidempinga un kompensācijas pasākumu pārskatīšana, kas tiek veikta sakarā ar termiņa beigām, ir jāuzsāk “pirms šī datuma”, proti, datumā, kas ir pirms termiņa beigu datuma, nevis kādā noteiktā laikā termiņa beigu dienā. 2006. gada 3. februāra vēstulē tikai apstiprinot, ka šajā gadījumā attiecīgo pasākumu termiņa beigu datums un pārskatīšanas uzsākšanas datums ir viens un tas pats, Komisija šajā sakarā neesot pareizi piemērojusi PTO nolīgumus.

128 Pat ja antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkts un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkts nevar tikt interpretēti atbilstoši attiecīgajiem antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumiem un pat ja Komisijas 2006. gada 3. februāra vēstulē piedāvātā pamatregulu interpretācija bija tāda, kādu ierastajā situācijā būtu bijis jāņem vērā, ko prasītāja apstrīd, esot jākonstatē antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta prettiesiskums sakarā ar to nesaderību ar attiecīgajiem antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumiem.

129 Savā replikā prasītāja norāda, ka *Nakajima* pienākums nav ierobežots ar pienākumu Kōpienu tiesības interpretēt atbilstoši PTO nolīgumiem. Faktiski Pirmās instances tiesa

vairākkārt jau ir nospriedusi, ka Kopienų pasākumu tiesiskumu var pārbaudīt, atsaucoties uz PTO nolīgumiem (iepriekš 75. punktā minētais spriedums lietā *Euroalliances*/Komisija, 57. punkts, un iepriekš 68. punktā minētais spriedums lietā *Chiquita Brands u.c.*/Komisija, 117.–126. punkts).

- ¹³⁰ Komisija apgalvo, ka, pārbaudot Kopienų antidempinga tiesību akta tiesiskumu, ņemot vērā PTO tiesisko regulējumu, Tiesa pamatojas uz “pēc iespējas” loģiskas interpretācijas principu (iepriekš 76. punktā minētais spriedums lietā *Petrotub* un *Republica*, 57. punkts). Līdz ar to neesot nekādas atšķirības starp to, ko prasītāja dēvē par “Bettati” un “Nakajima” pienākumu. Šajā gadījumā, ja attiecīgie antidempinga un antisubsīdiju pamatregulu noteikumi neatbilst antidempinga un antisubsīdiju nolīgumiem atbilstošai interpretācijai, prasītāja kā šo noteikumu atcelšanas pamatu nevar izvirzīt Kopienų tiesību un PTO tiesiskā regulējuma pretstatījumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- ¹³¹ No iepriekš attiecībā uz pamata pirmo daļu veiktās analīzes izriet, ka apstrīdētie pārskatīšanas paziņojumi, kas *Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēti pasākumu, uz kuriem attiecās paziņojumi, termiņa beigu dienā, ievērojot antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu, prasības.

¹³² Šī pamata daļa, kas ir izvirzīta kā iebilde par prettiesiskumu, nevar tikt pieņemta. Faktiski tā ir pamatota ar gadījumu, kas šajā lietā nav apstiprinājies, proti, ka antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkts un antisubsīdiiju pamatregulas 18. panta 1. punkts nav piemēroti tādai interpretācijai, kas atbilst attiecīgo antidempinga un antisubsīdiiju nolīgumu noteikumu interpretācijai.

¹³³ Līdz ar to arī pēdējā [pamata] daļa nav pamatota.

¹³⁴ Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

¹³⁵ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Padomes un Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (astotā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Reliance Industries Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Martins Ribeiro

Wahl

Dittrich

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2008. gada 24. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētāja

E. Coulon

M. E. Martins Ribeiro

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 2406
Pasaules Tirdzniecības organizācijas antidempinga un antisubsidiju noligumi	II - 2406
Antidempinga pamatregula	II - 2408
Antisubsidiju pamatregula	II - 2409
Prāvas priekšvēsture	II - 2411
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 2415
Par pieņemamību	II - 2417
Par prasījumu daļas, kura attiecas uz apstrīdēto pārskatīšanas paziņojumu atcelšanu, pieņemamību tiktāl, ciktāl tā ir vērsta pret Padomi	II - 2417
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2417
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2418
— Par prasītājas interesi celt prasību	II - 2418
— Par prasītājas tiesībām celt prasību	II - 2422
— Par tās prasījumu daļas pieņemamību, kura ir vērsta pret Padomi	II - 2422
Par prasības pieņemamību daļā, kurā tā ir vērsta uz Regulas Nr. 2603/2000, Regulas Nr. 2604/2000, Lēmuma 2000/745, kā arī antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsidiju pamatregulas 18. panta 1. punkta atcelšanu	II - 2423
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2423
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2425
Par iebildi par prettiesiskumu	II - 2427
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2427
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2427
Par [Pirmās instances tiesas] Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasību ievērošanu	II - 2428

Lietas dalībnieku argumenti	II - 2428
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2429
Par lietas būtību	II - 2430
Par [pamata] pirmo daļu, kura ir saistīta ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta, interpretējot tos, ņemot vērā attiecīgos antidempinga un antisubsīdiju nolīgumu noteikumus, pārkāpumu . .	II - 2431
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2431
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2436
— Ievada apsvērumi	II - 2436
— Par antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta interpretāciju, ņemot vērā attiecīgi antidempinga līguma 11. panta 3. punktu un antisubsīdiju vienošanās 21. panta 3. punktu	II - 2438
Par [pamata] otro daļu, kura attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu . . .	II - 2445
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2445
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2447
Par [pamata] trešo daļu, kura attiecas uz antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punkta un antisubsīdiju pamatregulas 18. panta 1. punkta prettiesiskumu	II - 2447
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2447
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2449
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 2450